

Савойскій. Лордъ Малборо, главатаръ тѣ на Английска та войска, споредъ жена си ималъ голѣмо влияние у английскій дворъ. Кралица Анна оште отъ млади години била дружка съ Леди Малборо, и за всичко я слушала; тя имала мекъ и устъпчивъ характеръ, и съ врѣме съвсѣмъ се подчинила на своя та горда и пѣргава дружка. Когато Анна седнала на прѣстолъ тѣ, Леди Малборо като пѣ-пѣрва госпожа, станала ѝ пѣрва съвѣтница, и я карала да работи споредъ както искалъ мъжъ ѝ Малборо. Принцъ Евгений билъ отъ Савойскій херцогскій родъ. Той се родилъ и въспиталъ въ Парижъ, та станалъ чистъ французинъ. Роднини ти му го обрекли за калугеръ; нѣ Евгений, ако и да билъ слабъ по тѣло, пакъ все бѣлновалъ войнишка слава. Той помолилъ Людовика XIV да го направи войвода на единъ полкъ. На Людовика не се понравилъ на гледъ Евгений, и му се видѣлъ недостоенъ за войнишка служба, та го не рачилъ. Принцъ Евгений отишълъ въ Австрия и влѣзълъ въ служба у Леополда I. За малко врѣме той станалъ голѣмъ войникъ и се прочулъ съ надвигане то на Турци ти. Той се биялъ като простъ войникъ, и билъ много распаленъ; а въ мирно врѣме билъ смиренъ и пестовенъ.

Въ пѣрви ти години война та отивала тѣ добръ тѣ злѣ. Въ Белгия Малборо призималъ французски ти крѣпости една слѣдъ друга; а въ сѣверна Италия Принцъ Евгений отнелъ отъ тѣхъ Ломбардия. Най-страшни ти боеве станали въ 1704 год. Французскій войвода Вилеръ разбилъ на Рейнъ събрана та войска на нѣмски ти князове, и като се съединилъ съ баварскій курфирстъ, искалъ да потегли право на Вѣна. Курфирстъ тѣ и Вилеръ не били стоворни, та Людовикъ повикалъ назадъ Вилера и на негово мѣсто испратилъ Таляра, когото закриляла Ментенона, и който не билъ добръ войвода. Съединена та Француска и Баварска войска на Дунавъ достигала до